

**LIETUVOS BANKAS
TEISĖS IR LICENCIJAVIMO DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL X. X. IR ERGO INSURANCE SE GINČO NAGRINĖJIMO**

2024-07-18 Nr. 429-161
Vilnius

Lietuvos bankas gavo X. X. (toliau – pareiškėjas) kreipimąsi, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir ERGO Insurance SE, veikiančios Lietuvoje per įsteigtą filialą, (toliau – draudikas) kilusį ginčą.

N u s t a t y t a:

Draudikas 2024 m. vasario 25 d. gavo pareiškėjo pranešimą apie tai, kad 2024 m. vasario 24 d. Savanorių pr. žiedinėje sankryžoje, Vilniuje, buvo apgadintas pareiškėjo automobilis „Volvo XC90“ (valst. Nr. (duomenys neskelbiami)) (toliau – Automobilis). Pareiškėjo teigimu, Automobilis buvo apgadintas, kai kitos transporto priemonės „BMW“ valdytojas, kurio civilinė atsakomybė apdrausta draudiko, „<...> įvažiuodamas į žiedinę sankryžą neįsitikino, kad niekas nevažiuoja, atsitrenkė į žiedinę sankryžą važiuosį automobilį“ (toliau – Įvykis). Pareiškėjas pateikė Įvykio dalyvių užpildytą eismo įvykio deklaraciją (toliau – Deklaracija) ir Automobilio apgadinimų nuotraukas.

2024 m. kovo 4 d. draudikas gavo „BMW“ valdytojo pranešimą apie tai, kad jam nekyla atsakomybė dėl Įvykio, taip pat draudikui pateiktas Įvykio aprašymas, nuotraukos, 2024 m. kovo 1 d. Vilniaus apskrities Vyriausiojo policijos komisariato (toliau – Vilniaus AVPK) nutarimas nepradėti administracinio nusižengimo bylos teisenos (toliau – Nutarimas) bei du vaizdo registratorių įrašai, kuriuose užfiksuotas Įvykis. „BMW“ valdytojas nurodė dėl streso Deklaracijoje pripažinęs savo atsakomybę už Įvykį, tačiau vėliau internete radęs Įvykio vaizdo įrašus, kurie patvirtina, kad jis nesukėlė Įvykio.

Įvertinęs surinktus duomenis, draudikas atsisakė pripažinti Įvykį draudžiamuoju, nes nustatė, kad civilinė atsakomybė dėl jo kyla pareiškėjui.

Draudikui netenkinus pareiškėjo pateiktos pretenzijos, tarp šalių kilo ginčas.

Kreipimesi į Lietuvos banką pareiškėjas akcentavo, kad Įvykis kilo, kai iš šalutinio kelio įvažiuosį „BMW“ nepraleido pagrindiniu keliu (žiedu) važiuosio Automobilio ir į jį atsitrenkė. Pareiškėjo teigimu, į Įvykio vietą atvykę policijos pareigūnai patvirtino, kad jį sukėlė „BMW“ vairuotojas. Taip pat „BMW“ vairuotojas šią aplinkybę patvirtino savo parašu Deklaracijoje. Pareiškėjas prašė įpareigoti draudiką pripažinti Įvykį draudžiamuoju.

Pateiktame atsiliepime į pareiškėjo kreipimąsi draudikas nurodė su pareiškėjo reikalavimu nesutinkantis. Draudikas pateikė Nutarimą, iš kurio matyti, jog Įvykio aplinkybių vertinimo policijos įstaiga nevykdys, o atsakomybės už Įvykį klausimas sprendinamas civiline tvarka, draudikui ištyrus Įvykio aplinkybes.

Draudiko teigimu, surinkti duomenys patvirtina, kad Įvykis kilo ne „BMW“ įvažiuojant į žiedinę sankryžą, bet abiem Įvykio dalyviams jau važiuojant žiedinėje sankryžoje (priešingai, nei pavaizduota Deklaracijoje), kai Automobilis atsitrenkė į „BMW“ (o ne priešingai, kaip teigia pareiškėjas).

Draudikas nurodė manantis, kad pareiškėjas pažeidė Kelių eismo taisyklių¹ 9 punkte įtvirtintą pareigą nekelti pavojaus kitiems eismo dalyviams.

Draudikas nurodė, kad aplinkybę, jog Įvykį sukėlė pareiškėjas, konstatavo ir pareiškėjo, kaip Automobilio valdytojo, civilinę atsakomybę apdraudusi įmonė AB „Lietuvos draudimas“, kuri

¹ Patvirtintų Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2002 m. gruodžio 11 d. nutarimu Nr. 1950.

išmokėjo draudimo išmoką „BMW“ valdytojui, atlygindama jo transporto priemonei padarytą žalą.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23 patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių (toliau – Ginčų nagrinėjimo taisyklės) 44 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka ginčo šalių pateiktų įrodymų vertinimą ir jo pagrindu priima sprendimą.

Atsižvelgiant į ginčo šalių nurodytas aplinkybes ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių nesutarimas kilo dėl draudiko sprendimo atsisakyti pripažinti įvykį draudžiamuoju.

Siekiant išspręsti tarp šalių kilusį ginčą, Lietuvos banko nuomone, būtina įvertinti draudiko sprendimo pripažinti įvykį nedraudžiamuoju pagrįstumą.

Transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sistemą reglamentuoja Lietuvos Respublikos transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo įstatymas (TPVCAPDĮ) ir šio įstatymo įgyvendinamieji teisės aktai (Eismo įvykio metu padarytos žalos administravimo ir draudimo išmokos mokėjimo taisyklės² (toliau – Taisyklės) ir kt.).

Draudimo išmoka TPVCAPDĮ nustatyta tvarka mokama dėl nukentėjusiems tretiesiems asmenims padarytos žalos, kai už žalą atsakingiems asmenims valdant ar naudojant transporto priemonę atsiranda civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 3 straipsnio 1 dalis). Pažymėtina, kad civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygos, pagrindai ir bendrieji žalos atlyginimo principai nustatyti Lietuvos Respublikos civiliniame kodekse. Civilinei atsakomybei taikyti būtina nustatyti šias sąlygas: neteisėtus veiksmus (Civilinio kodekso 6.246 straipsnis), žalą (Civilinio kodekso 6.249 straipsnis), priežastinį ryšį tarp asmens neteisėtų veiksmų ir atsiradusios žalos (Civilinio kodekso 6.247 straipsnis) ir kaltę (Civilinio kodekso 6.248 straipsnis). Nenustačius nors vienos iš šių sąlygų – jos taikyti nėra pagrindo.

Taip pat svarbu pažymėti, jog TPVCAPDĮ 19 straipsnio 6 dalyje nustatyta, kad draudikas moka tik įrodymais pagrįstos per eismo įvykį padarytos žalos dydžio išmoką, neviršijančią šio įstatymo 11 straipsnyje nustatytą draudimo sumą, ir turi teisę atmesti nepagrįstus reikalavimus dėl žalos, padarytos per eismo įvykį, atlyginimo. Draudimo įstatymo, kurio nuostatos taikomos ir TPVCAPDĮ reglamentuojamiems teisiniams santykiams (jei TPVCAPDĮ nenustato kitaip), 98 straipsnio 3 dalies 1 punkte nustatyta, kad draudikas neturi teisės išmokėti draudimo išmokos, neįsitikinęs draudžiamuoju įvykio buvimu.

Atsižvelgiant į teisinį reglamentavimą ir ginčo šalių nurodytas aplinkybes, pažymėtina, kad draudiko prievolė mokėti draudimo išmoką kyla ne dėl bet kurio įvykio, o tik dėl tokio, dėl kurio atsiranda transporto priemonės valdytojo civilinė atsakomybė (TPVCAPDĮ 2 straipsnio 3 dalis, 3 straipsnio 1 dalis, 16 straipsnio 1 dalis). Todėl draudikui pareiga mokėti draudimo išmoką, atlyginančią dėl pareiškėjo Automobilio apgadinimų atsiradusią žalą, kiltų, jei būtų nustatytos visos transporto priemonės „BMW“ vairuotojo civilinės atsakomybės sąlygos.

Pažymėtina, kad būtent draudikui teisės aktų pagrindu yra suteikti įgaliojimai atlikti žalų, atsiradusių dėl su transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu susijusių įvykių, administravimą, aiškintis tokių įvykių aplinkybes ir padarytos žalos dydį. Nustatant eismo įvykio aplinkybes ir kaltininko atsakomybę, turi būti vadovaujama eismo įvykio dalyvių pasirašyta eismo įvykio deklaracija³ ar kitu eismo įvykio dalyvių pasirašytu dokumentu apie įvykio aplinkybes arba kompetentingų institucijų išduotais dokumentais apie įvykio aplinkybes (TPVCAPDĮ 15 straipsnio 3 dalis). Iš esmės analogiškos nuostatos įtvirtintos ir Taisyklių 13 punkte.

² Patvirtintos Lietuvos Respublikos Vyriausybės 2004 m. birželio 23 d. nutarimu Nr. 795.

³ TPVCAPDĮ 2 straipsnio 4 dalyje nustatyta, kad eismo įvykio deklaracija – eismo įvykyje dalyvavusių transporto priemonių valdytojų eismo įvykio vietoje užpildyta ir pasirašyta forma, kurioje fiksuojamas eismo įvykio faktas, aprašomos aplinkybės ir braižoma schema.

Iš Lietuvos bankui pateiktų duomenų matyti, kad draudikas, administruodamas žalą, gavo Deklaraciją, transporto priemonių apgadinių nuotraukas, du vaizdo registratorių įrašus, Įvykio dalyvių paaiškinimus, Nutarimą.

Įvertinus pateiktus duomenis, darytina išvada, kad nors po Įvykio į jo vietą policijos pareigūnai buvo atvykę, nėra pateikta jokių objektyvių duomenų apie pareigūnų atliktą Įvykio tyrimą, fiksuotas aplinkybes ar jų vertinimą. Iš Nutarimo spręstina, kad policijos pareigūnai neatliko ir neatliks jokių procesinių veiksmų, nes Įvykio dalyviai užpildė Deklaraciją ir tolimesnis Įvykio tyrimas yra draudimo bendrovių prerogatyva.

Deklaracijos, kurią vairuotojai užpildė po Įvykio, laukelyje „Patvirtinu, kad esu atsakingas (-a) už padarytą žalą“ nurodyti transporto priemonės „BMW“ vairuotojo vardas ir pavardė, parašas. Deklaracijoje taip pat pateikiama orientacinė Įvykio schema (ilustracija), kurioje matyti dvi transporto priemonės, pareiškėjo Automobilis tarsi važiuojantis žiedu, o „BMW“ – ketinantis įvažiuoti į žiedinę sankryžą (pažymėti ir atitinkamos reikšmės langeliai).

Taigi pareiškėjas iš esmės reikalauja draudiko vadovautis Deklaracijoje nurodytomis aplinkybėmis ir tuo, kad Deklaracijoje atsakomybę už padarytą žalą prisiėmė automobilio „BMW“ vairuotojas. Visų pirma pažymėtina, kad dėl eismo įvykio deklaracijos įrodomosios reikšmės yra išsamiai pasisakęs Lietuvos Aukščiausiasis Teismas, kuris, vertindamas eismo įvykio deklaracijos laukelio „Patvirtinu, jog esu atsakingas (-a) už padarytą žalą“ užpildymą, konstatavo, kad teisiniu reguliavimu dėl eismo įvykio fiksavimo nesiekama įpareigoti asmenis sudaryti juos teisiškai įpareigojančiai saistanti susitarimą dėl civilinės atsakomybės sąlygų nustatymo. Minėto laukelio užpildymas iš esmės reiškia eismo įvykio dalyvių subjektyvų įvykio aplinkybių įvertinimą, t. y. eismo dalyvių nuomonės pateikimą. Teismo vertinimu, atsižvelgiant į tai, kad eismo įvykis nėra kasdienė situacija ir eismo įvykio dalyviai įprastai būna streso būsenos, nebūtų pagrįsta reikalauti, kad jie iš karto po eismo įvykio atliktų veiksmus, kuriais būtų sukuriamos, pakeičiamos ar panaikinamos civilinės teisės ir pareigos.

Minėtoje nutartyje kasacinis teismas taip pat nurodė, kad teisinis reguliavimas, viena vertus, suponuoja, kad, transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo draudikui sprendžiant klausimą dėl draudimo išmokos mokėjimo ir siekiant nustatyti eismo įvykio aplinkybes bei atsakingą už eismo įvykio metu padarytą žalą vairuotoją (jo, kaip kaltininko, atsakomybę), eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas yra pagrindinis ir pirminis dokumentas, kuriuo turi vadovautis draudikas. Kita vertus, teisinis reguliavimas neatleidžia draudiko nuo pareigos ištirti aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti. Todėl, jei draudikui kyla abejonių dėl eismo įvykio aplinkybių, atsižvelgiant į įvykį, eismo įvykio deklaracijoje nurodytą informaciją ar kitas aplinkybes, pavyzdžiui, kai eismo įvykio deklaracijoje nurodytos aplinkybės nesutampa su kitomis aplinkybėmis ar informacija, jis privalo išsamiai ištirti eismo įvykio aplinkybes, siekdamas nustatyti draudžiamojo įvykio faktą, pasekmes ir draudimo išmokos dydį.

Kasacinio teismo vertinimu, eismo įvykio deklaracija ar ją atitinkantis dokumentas, nors ir yra pagrindinis, tačiau nėra vienintelis dokumentas, esantis pagrindu draudikui spręsti apie aplinkybes, būtinas draudžiamojo įvykio faktui, pasekmėms ir draudimo išmokos dydžiui nustatyti.⁴

Atkreiptinas dėmesys ir į Lietuvos Respublikos draudimo priežiūros tarnybos parengtą poziciją dėl eismo įvykio deklaracijoje išreikšto asmens atsakomybės už eismo įvykio metu padarytą žalą pripažinimo įrodomosios vertės, kurioje konstatuota, kad atsakomybės už padarytą žalą pripažinimas yra itin reikšmingas tais atvejais, kai po eismo įvykio tam tikras jo aplinkybes sunku objektyviai nustatyti. Pozicijoje eismo įvykio deklaracija taip pat apibrėžta ne kaip besąlygiškai eismo įvykio aplinkybes ir atsakomybę patvirtinantis dokumentas, o kaip dokumentas, kuriame nurodytos aplinkybės gali būti paneigtos. Kartu nurodyta, jog vien subjektyvūs atsakomybę pripažinusio asmens paaiškinimai, nepagrįsti jokiais objektyviais įrodymais, yra nepakankami jo atsakomybei paneigti. Taigi, teisinis reguliavimas pripažįsta galimybę paneigti eismo įvykio deklaracijoje ar ją atitinkančiame dokumente nurodytą informaciją, jeigu tam yra pakankamai objektyvių duomenų.

Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, darytina išvada, kad pareiškėjo ir transporto priemonės „BMW“ vairuotojo užpildyta Deklaracija nėra neginčijamas ir vienintelis įrodymas, sprendžiant dėl Įvykio kaltininko ir jos laukelio, kuriame prisiimama atsakomybė už žalą, užpildymas savaime nesukelia teisinių pasekmių. Šis dokumentas vertinamas kartu su kitais bylos duomenimis.

⁴ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2018 m. birželio 22 d. nutartis civilinėje byloje Nr. e3K-3-251-1075/2018.

Iš ginčo šalių pateiktų paaiškinimų, akivaizdu, kad jų nurodytos įvykio aplinkybės nesutampa.

Pateiktuose paaiškinimuose pareiškėjas nurodė, kad iš Geležinio Vilko g. antrosios juostos įvažiavo į žiedinę sankryžą (kairiausia jos juosta) ir planavo išsukti į Tūkstantmečio g., nekeisdamas juostos. Prieš sankryžą, kurioje į žiedą įvažiuoja transporto priemonės iš Tūkstantmečio g. (vykstant nuo Lazdynų), juosta, į kurią įvažiavo Automobilis, tampa antrąją eismo juosta (atsiranda dar viena juosta kairėje). Tad įvykio metu Automobilis nemanėravo tarp juostų, o laikėsi savo juostos (vidurinės).

Pareiškėjo teigimu, iš vaizdo registratorių įrašų matyti, kad prieš susidūrimą „BMW“ judėjo „palei punktyrinę liniją“, o tik po susidūrimo sustojo ant ištisinės skiriamosios linijos. Pareiškėjo teigimu, punktyrine linija pažymėta Tūkstantmečio g. (šalutinio kelio) ir žiedo sankirta. Ištisinė linija žymi vietą, kur abiejų eismo juostų (žiedo vidurinioji ir antroji Tūkstantmečio gatvės) dešinėsios kraštinės susilieja. Tad akivaizdu, kad įvykio metu „BMW“ dar nebuvo įvažiavusi į vidurinę eismo žiedo eismo juosta.

Pareiškėjas pažymėjo, kad transporto priemonės, judančios žiedu, turi pirmenybę į žiedą įvažiuojančių atžvilgiu, t. y. transporto priemonės, įvažiuodamos iš Tūkstantmečio g., privalo praleisti žiede judančias transporto priemones.

Draudikas su pareiškėjo nurodytomis įvykio aplinkybėmis nesutiko. Draudikas ginčijamą sprendimą grindė įvykio dalyvių paaiškinimais, nuotraukomis, vaizdo registratorių įrašais ir kitais žalos administravimo metu surinktais duomenimis. Taip pat draudikas pateikė savo eksperto parengtą išvadą (toliau – Išvada), kurioje pateiktos Deklaracijos, įvykyje dalyvavusių automobilių nuotraukos, taip pat „Stop“ kadrai iš registratorių vaizdo įrašų, eismo organizavimo schema ginčui aktualioje žiedinėje sankryžoje.

Išvadoje, pasisakydamas dėl automobilių apgadinimų, draudiko ekspertas nurodė: „<...> Užfiksuoti šie automobilio „Volvo XC90“ apgadinimai – deformuota / nubrozdirta: priekinis bamperis ir bamperio apdaila (nubrozdirta), priekinis dešinės pusės sparnas (deformuotas), automobilio „BMW“ apgadinimai - priekinis kairės pusės sparnas (deformuotas), priekinis kairės pusės durys (deformuotos). Įvertinus automobilių sugadinimo pobūdį, vertintina, jog apgadinimai susidarė dėl deformacinės jėgos poveikio, kuomet automobilis „Volvo XC90“ priekinių dešinės pusės kampu atsitrenkė į automobilio „BMW“ priekinį kairės pusės sparną ir priekines duris (kontaktų vietos pažymėtos geltonomis rodyklėmis).“

Išvadoje draudikas pateikė ir Deklaracijoje pateiktos įvykio schemos vertinimą: „<...> nustatyta, kad eismo įvykio dalyvių užpildyta ir pateikta eismo įvykio deklaracijos schema nėra informatyvi, neatspindi automobilių realių padėčių eismo įvykio (kontakto) metu, schemoje nėra nurodyti kelio ženklai ir kelio ženklinimas, todėl pateikta schema neatitinka realaus eismo įvykio susidarymo mechanizmo. Žalos administravimo metu draudikui pateikti du vaizdo įrašai, iš kurių atlikus „Stop“ kadrus matyti, kad automobilio „BMW“ vairuotojas (3 foto – žalias užrašas), atvažiavęs nuo Lazdynų pusės antra eismo juosta, pravažiavęs prieš žiedinę sankryžą esantį susikirtimą (pažymėtą horizontaliuoju ženkliniu KET 3 priedas, 1.12 p.), jau važiuoja Savanorių pr. žiedine sankryža (greta iš kairės pusės šalia juostoje taip pat važiuoja kitas automobilis), tuo tarpu per žiedinėje sankryžoje esantį greičio sulėtinimo kalnelį santykinai dideliu greičiu (gerokai didesniu greičiu nei visi kiti vaizdo įrašė matomi automobiliai) atvažiuoja automobilis „Volvo XC90“ (3 foto – raudonas užrašas). <...> Iš pateikto vaizdo įrašo matyti, kad kontaktas tarp abiejų automobilių įvyksta apytiksliai po 2 s., (4 foto), jau žiedinėje sankryžoje. <...> Žiedinės sankryžos schemoje / vaizde iš viršaus (2 pav.), atitinkamai pavaizduotos abiejų automobilių judėjimo kryptys juostose, pažymėtos – žalia / raudona rodyklėmis, kontakto vieta – geltonu kryžiu, bei abiejų automobilių padėtys po kontakto pažymėtos atitinkamai – žaliu / raudonu apskritimais. Pažymėtina, jog tiek vaizdo įrašo „Stop“ kadrai, tiek žemiau pateikiama eismo įvykio schema patvirtina, jog „BMW“ vairuotojas jau yra pravažiavęs kelio ženklinimą, nurodantį, kurioje vietoje vairuotojas privalo duoti kelią kertamuoju ar prisijungiančiuoju keliu važiuojančioms transporto priemonėms (KET 3 priedas „Horizontalusis ženklinimas“ 1.12. p.) ir juda žiedine sankryža. Kelio ženklai, esantys prieš įvažiavimą į žiedinę sankryžą (nuo Lazdynų pusės) nurodo, jog iš antros eismo juostos galima arba išsukti iš žiedo pirmame išvažiavime (judėti į dešinę), arba tęsti judėjimą žiedu iki antro ar trečio išvažiavimo, ką ir daro „BMW“ vairuotojas.“

Išvadoje pateikiamas toks draudiko eksperto atlikto tyrimo rezultatas: „<...> įvertinus, kad automobilio „BMW“ ir automobilio „Volvo XC90“ važiuojant žiedine sankryža važiavimo trajektorijos kirtosi, pareiga praleisti BMW automobilį kilo Volvo automobilio vairuotojui, taip pat

įvertinus automobilio „Volvo XC90“ nuvažiuotą atstumą nuo susidūrimo vietos iki jo visiško sustojimo, konstatuotina, kad automobilio „Volvo XC90“ vairuotojas nepasirinko saugaus važiavimo greičio, kad galėtų efektyviai stabdyti ir neatsitrenkti į jau žiedine sankryža judantį automobilį „BMW“, todėl atsakomybė už eismo įvykio kilimą tenka automobilio „Volvo XC90“ vairuotojui.⁵

Vertinant pateiktą Išvadą, svarbu tai, kad Lietuvos Aukščiausiojo Teismo suformuotoje teisės aiškinimo ir taikymo praktikoje konstatuojama, jog konkretūs faktiniai duomenys, gauti ekspertinio tyrimo metu, gali būti atmesti kaip įrodymai, jei manoma, kad jie nepagrįsti, nepatikimi ar turi kitokių trūkumų. Kritiškai vertinti eksperto išvadą ar jos dalį galima tada, kai ekspertizės turinys prieštaringas, išvados neišplaukia iš tyrimo eigos, išvada pateikta neatlikus tyrimo arba jis atliktas neišsamiai ir kitais panašiais atvejais, kai kyla pagrįstų abejonų dėl ekspertinio tyrimo eigos ir rezultatų. Eksperto išvada pripažįstama pakankamu įrodymu, jeigu šios išvados duomenys yra nuoseklūs ir išsamūs, taip pat, jei eksperto išvada neprieštarauja faktiniams duomenims, gautiems iš tos pačios rūšies ar skirtingų įrodinėjimo priemonių. Eksperto išvada laikoma pagrįsta, jeigu, įvertinus ginčo šalių pateiktų įrodymų visumą, eksperto išvados duomenys leidžia daryti pagrįstą išvadą apie įrodinėjamų faktinių aplinkybių buvimą ar nebuvimą⁵.

Įvertinus Išvadoje minimus įrodymus, nėra pagrindo teigti, kad draudiko ekspertas juos komentavo netiksliai ar iškreipdamas jų turinį, juose fiksuotas aplinkybes. Sutiktina su draudiku, kad pateiktuose vaizdo įrašuose matomas Įvykio dalyvių susidūrimas vyksta žiedinėje sankryžoje, kai į ją jau važiuojančią „BMW“ atsitrenkia pareiškėjo Automobilis. Įvertinus Deklaracijoje pateiktą Įvykio schemą ir vaizdo įrašus, pateiktą eismo aktualioje žiedinėje sankryžoje organizavimo schemą, sutiktina su draudiku, kad Deklaracijoje pateikta Įvykio schema (transporto priemonių išsidėstymas, kelio ženklavimas) neatitinka faktinės padėties Įvykio momentu. Taigi, darytina išvada, kad, gavęs vaizdo registratorių įrašus ir juos įvertinęs, draudikas pagrįstai kritiškai vertino Deklaracijoje pateiktus duomenis ir atliko kompleksinį kitų objektyvių duomenų tyrimą.

Kelių eismo taisyklių 9 punkte nustatyta, kad eismo dalyviai privalo laikytis visų būtinų atsargumo priemonių, nekelti pavojaus kitų eismo dalyvių, kitų asmenų ar jų turto saugumui ir aplinkai, nesudaryti kliūčių jų eismui, taip pat siekdami išvengti nuostolingų padarinių arba juos sumažinti privalo imtis visų būtinų priemonių, išskyrus tuos atvejus, kai dėl to kiltų pavojus jų pačių, kitų žmonių gyvybei ar sveikatai arba tokios priemonės padarytų dar daugiau žalos palyginti su ta, kurios būtų galima išvengti.

Įvertinus pateiktus vaizdo įrašus, sutiktina su draudiko vertinimu, kad pareiškėjo Automobilis prieš Įvykį judėjo pastebimai didesniu greičiu, negu kitos transporto priemonės, įskaitant prieš Automobilį važiavusią „BMW“. Pritartina draudiku, kad prieš Įvykį buvusioje situacijoje pareiškėjas turėjo sumažinti greitį, neturėdamas pirmenybės „BMW“ atžvilgiu ir vengdamas kliūties priekyje. Vis dėlto, kaip matyti, pareiškėjui nepavyko išlaikyti atstumo iki „BMW“ ir Automobilis atsitrenkė į kitą Įvykyje dalyvaušią transporto priemonę.

Įvertinus aplinkybę, kad Deklaracija yra vienas iš vertintinų įrodymų, kurio duomenis šiuo atveju paneigė kiti objektyvūs duomenys, taip pat įvertinus šių įrodymų tyrimo išvadas, darytina išvada, kad draudikas pagrįstai pripažino Įvykį nedraudžiamuoju, nes jis kilo dėl pareiškėjo veiksmų. Kaip matyti iš pateiktų duomenų, pareiškėjo, kaip Automobilio valdytojo, civilinę atsakomybę apdraudusi draudimo bendrovė taip pat vertino, kad būtent pareiškėjas sukėlė Įvykį, ir išmokėjo išmoką „BMW“ valdytojui.

Atsižvelgiant į nustatytas aplinkybes, pareiškėjo reikalavimas atmestinas kaip nepagrįstas.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 3 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu ir šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.3 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u

Atmesti pareiškėjo X. X. reikalavimą.

⁵ Lietuvos Aukščiausiojo Teismo 2015 m. birželio 17 d. nutartis, priimta civilinėje byloje Nr. 3K-3-386-469/2015.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl tapataus ginčo dalyko kreiptis į teismą įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio Lietuvos banko sprendimo apskundimu. Ginčo šalys turi pareigą pranešti Lietuvos bankui, jeigu viena iš ginčo šalių pareiškia ieškinį bendrosios kompetencijos teismui, prašydama nagrinėti tapatų ginčą iš esmės.

Direktorius

Arūnas Raišutis